

Урокъ-тъ, който можемъ да извлечемъ отъ игровый-тъ животъ, е слѣдующій-тъ: всички нѣзи, ксито ся прѣдаватъ въ веселбы, въ пиянства и въ играніе на карты, и въ другы подобны, нека си напомнятъ че тѣзи нѣща отживяватъ челоуѣка не само тѣлесно и умственно, но и душевно. Още нека никой не ся прилѣгва отъ празны-тъ думы на безвѣрници-тъ, защото тѣ нѣматъ здраво основаніе, даже и сами-тъ безвѣрници, както видѣхмы по-горѣ, често не сж убѣдени въ думы-тъ си.

Нека най-послѣ никой не мысли че благочестіе-то е такова нѣщо, което само съ простираніе-то на рѣкж-тж си той може да го добые, когато ще. О, не. Ако искамы да бждемъ наистинж благочестиви и тѣй да ся избавимъ отъ вѣчно осжжданіе и да добьемъ вѣченъ животъ, то трѣбува *сега* да напуснемъ грѣшны-тъ си пжгища и да посвятимъ животъ-тъ си на Божіиж-тж святж службж. За това, читателю, пази ся отъ да казвашъ, като постоянствувашъ да слѣдвашъ пжть-тъ, който води кѣмъ вѣчнж-тж погыбель: "Азъ не мыслиж да умрж така както съмъ; азъ амамъ намѣреніе да станж Христіанинъ."